

RECULL DE PREMSA

04/02/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

18

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/02/15	EL PERIODISME FUTUR VIST PER GABILONDO I BASSAS / ARA	5	1
04/02/15	FONTDEVILA INAUGURA MOSTRA, AVUI A MANRESA / REGIO 7	6	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/02/15	EL DISCO SEGURO PASÓ A LA HISTORIA / EL PAIS (ED. NACIONAL)	8	1
04/02/15	L'emissió del documental 'Ciutat morta' situa un cas oblidat a l'epicentre polític i mediàtic / ARA	9	1
04/02/15	LA UNESCO Y PRISA SE ALÍAN PARA APOYAR LA LIBERTAD DE EXPRESIÓN / EL PAIS (ED. NACIONAL)	10	1
04/02/15	'THE NEW YORK TIMES' JA TÉ 910.000 ABONATS DIGITALS / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	11	1
04/02/15	BERTELSMANN ULTIMA DOS GRANDES INVERSIONES EN BRASIL / CINCO DIAS	12	1
04/02/15	VENEZUELA ACUSA A ABC DE PROMOVER UNA INVASIÓN EXTRANJERA / ABC (EDICION NACIONAL)	13	1
04/02/15	TVE EXPEDIENTA FRANCESC CRUANYES PER COL·LABORAR EN PREMSA LOCAL / ARA	14	1
04/02/15	SGAE. LA RUEDA DE LAS TELEVISIONES, EN EL CENTRO DE LA CAMPAÑA ELECTORAL / ABC (EDICION NACIONAL)	15	1
04/02/15	ELENA ARRIETA, PREMIO TECNALIA / EXPANSION	16	1
04/02/15	'EL PROGRESO' PREMIA ANXO LUGILDE AMB EL PURO CORA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	17	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

CAMARADERIA
Els dos periodistes van
compartir una visió
esperançada de l'ofici. CÈLIA ATSET

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Tots dos van ser referents d'un mitjà tradicional –la ràdio en el seu cas– i ara han tornat a convertir-se en noms imprescindibles del nou periodisme gràcies a plataformes digitals. Iñaki Gabilondo i Antoni Bassas van compartir la seva visió sobre l'avenir del vell ofici d'explicar coses amb un públic que omplia a vessar la sala del CaixaForum, on se celebrava un nou lliurament del cicle #Futur, organitzat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Tot i provenir de dues generacions diferents, van ser més les coincidències que les dissensions. Sobre tot a l'hora de distingir la crisi dels mitjans tradicionals de la del periodisme. I també en posar els formats i les tecnologies en un segon pla que no ha de distreure del que és essencial. "L'activitat d'expressar alguna cosa que abans has après s'assembla molt sempre, independentment del format i de si la informació viatja en moto, en burro o per internet", explicava Gabilondo. "Ara bé, a mesura que passa el temps, un veu que aquestes noves fórmules arriben a un públic diferent i és això el que altera el terreny de joc".

El periodisme futur vist per Gabilondo i Bassas

Els dos periodistes debaten l'impacte de les noves tecnologies i com afecta la producció d'informació

La necessitat d'adaptació constant va ser considerada fonamental: si el periodisme ha sigut una disciplina sempre subjecta a canvis de mètode, l'acceleració de temps històrics ho ha complicat encara més, tal com recordava Antoni Bassas: "Els periodistes semblen aquells actors que passaven del cine mut al sonor: no tots s'hi van adaptar. De canvis n'hi ha hagut sempre, però ara són molt ràpids i la velocitat s'ha accelerat exponencialment".

Entre el públic hi havia una nodrida representació de joves que s'han d'enfrontar a un mercat laboral precaritzat i a la incertesa de si hi ha una possible indústria dels nous mitjans que garanteixi un futur laboral. Gabilondo va fer una defensa abrindada de l'esperança: "El que està passant, està passant. I el que ve

Diagnòstic
L'adaptació
constant serà
un requisit
per a les
noves
fornades

al darrere no està escrit: ho determinarà la nostra acció. O la inacció. Però el que és segur és que no vindrà res ja construït. L'única certesa possible és que l'edifici que va sostenir tradicionalment els mitjans ja no tornarà".

"No tingueu nostàlgia d'un temps que no heu viscut", reblava Bassas, que va voler recordar la vigència del criteri professional. "Els periodistes hem perdut el monopoli emissor. Ara, emetre per emetre, tot el món ho pot fer. Però una cosa és ser emissor, i una altra ser periodista. De la mateixa manera, tothom pot preguntar, però no tothom pot entrevistar". Gabilondo defensava també la necessitat de periodistes en temps de soroll informatiu. "Durant un any vam creure que no farien falta periodistes, perquè

tothom podia enviar una informació. Va durar un any. De seguida vam veure que, precisament per això, resulta imprescindible. El primer que escasseja a les inundacions és l'aigua potable. Per tant, entre el rebombori, el més valorat és la informació solvent".

Per aconseguir-ho, una de les receptes passa per marcar una distància més gran, segons Gabilondo, de la que ha caracteritzat la relació entre premsa i poder, o premsa i política. "El joc d'empaquetaments històrics ha resultat ser un desastre, per molt que tingui una explicació històrica. Que si la SER o *El País* amb el PSOE, o la Cope i l'*Abc* amb el PP. Hauria de ser possible un joc d'afinitats: *Le Monde* és d'esquerres i *Le Figaro* de dretes, però ningú creu que els partits hi estan enganxats". Bassas va recordar que "la salut democràtica d'un país no s'improvisa".

El director audiovisual de l'ARA també va voler alertar contra una distorsió del relat: "Amb el periodisme passa que, com que els mitjans fem periodistes, hem atabalat molt la gent amb la crisi del periodisme. I això fa que, al final, pugui semblar que només nosaltres tenim problemes. Però no: els té tothom, els problemes".

DIBUIX

Fontdevila inaugura mostra, avui a Manresa

REDACCIÓ | MANRESA

■ La seu de la demarcació Catalunya Central del Col·legi de Periodistes (Plana de l'Om, 6) inaugura avui (20 h) l'exposició *El llapis més esmolat*, una selecció d'acudits recents del ninotaire Manel Fontdevila. L'acte tindrà la participació del també dibuixant Jaume Capdevila, *Kap*, i es podrà visitar fins el 31 de març.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

El disco seguro pasó a la historia

'Rebel Heart', de Madonna, es el último trabajo filtrado en la Red antes de su salida al mercado ● Los 'hackers' dinamitan los planes de lanzamiento de grandes artistas

DIEGO A. MANRIQUE
 Madrid

Ya no respetan a nadie: Madonna está siendo la gran damnificada por la naturaleza porosa de Internet. En diciembre, se colaron varios temas suyos inacabados y fue detenido Adi Lederman, un hacker israelí que supuestamente accedió al ordenador personal de la cantante. Pero el golpe de ayer fue más brutal: aparecieron las 25 canciones que constituirán la edición ampliada de *Rebel Heart*, su nuevo álbum.

No piensen en un montaje publicitario. Poner ahora en circulación un disco previsto para el 10 de marzo supone dinamitar un complejo plan de marketing, que dosifica el estreno de determinadas piezas, las apariciones en televisión, las entrevistas y portadas, aparte de los acuerdos con tiendas físicas o de Internet. Un despliegue de estrategia y logística que se estrella ya que, seguramente, se verán obligados a acortar plazos. Esa fue la decisión tomada por Björk en enero, al filtrarse lo que iba a ser su nueva obra, *Vulnicura*, prevista para marzo, cuando coincidiría con su retrospectiva en el MoMA neoyorquino y la salida del libro Björk: *Archives*.

Esos sobresaltos suponen el pan de cada día en la industria musical (y, en menor escala, en la cinematográfica). Páginas como Has It Leaked? o Leaked Early informan regularmente de la catarata de novedades que, zas, emergen de manera ilegal. Nos enteramos cuando las víctimas son superestrellas, pero los demás artistas también acusan el impacto de esos torpedos. En el caso de Madonna, puede que haya un elemento de venganza: ella

Madonna ha llegado a llamar "terroristas" a los piratas musicales

En EE UU, casi todas las novedades se adelantan 'online' varios días

ha combatido vigorosamente la piratería, incluso subiendo como canciones suyas unos archivos que contenían insultos para quien se los descargaba; subió el listón cuando acusó de "terrorismo" al responsable de las filtraciones de diciembre.

Habitualmente, se solía culpar a periodistas y radiofonistas, que tienen acceso previo a discos importantes, mediante servicios de streaming o en copias físicas. Sin embargo, esos adelantos llevan marcas de agua que, supuestamente, identifican al responsable de cualquier uso

Madonna, durante un concierto en Berlín en el verano de 2012. / THOMAS PETER (REUTERS)

La cantante, "violada artísticamente"

IGNACIO GOMAR, Madrid

Madonna ha sufrido el zarpazo definitivo de los hackers tras dos meses de continuas filtraciones de demos de *Rebel Heart*, que le obligaron a adelantar seis temas en vísperas de Navidades. Entonces declaró sentirse "devastada" y "violada artísticamente". Su representante pidió colaboración a los fans para esclarecer lo sucedido. La investigación del FBI, en colaboración con la policía israelí, terminó con la detención de un hombre en Tel Aviv acusado de colarse en los ordenadores de varios artistas, entre ellos Madonna. Con la nueva filtración esa detención queda cuanto menos en entredicho.

Por culpa de la piratería la diva ha tenido que improvisar y

Portada del disco *Rebel Heart*.

acelerar todo el proceso, desde la remezcla final del álbum a la estrategia de actuaciones o mensajes en las redes sociales. Esta semana se iba a dar el pistoletazo de salida de la promoción de *Rebel Heart*. El próximo domin-

go, la cantante presentará el primer sencillo del álbum, *Living for Love*, en la gala de los Grammy. Ese mismo día estaba previsto el estreno del videoclip de la canción, empezaba la difusión del tema en las radios y Madonna había prometido a sus seguidores *soltar* dos canciones más: *Hold Tight* y *Joan of Arc*. El margen de maniobra para Madonna y su discográfica Interscope es ahora nulo: no les queda más que adelantar el lanzamiento, lo que podría producirse en las próximas horas. *Rebel Heart* es el decimotercer álbum de estudio de Madonna. Incluye colaboraciones de artistas como Nicki Minaj, Nas o Chance the Rapper o del exboxeador Mike Tyson.

grave. En Estados Unidos, prácticamente toda novedad apetitosa llega clandestinamente a la red días o semanas antes de su fecha de salida oficial; hay empresas como Track It Down o Audioclock que monitorizan el ciberespacio y, mediante amenazas legales, intentan que desaparezca el material candente. Enfrentada al hecho consumado, Björk puso a la venta *Vulnicura* en iTunes Store y adelantó temas a Spotify. Dado que el disco trata un asunto sensible —la separación del padre de su hija— decidió que lo mejor era revelar sus sentimientos lo antes posible.

Pocos artistas controlan tanto su entorno como para mantener en secreto el hecho mismo de que están trabajando en música fresca. Lo logró David Bowie con *The next day* gracias a la fidelidad de sus músicos y técnicos (reforzada por contratos de confidencialidad). Unos meses después, imitó la jugada Beyoncé con su quinto álbum en solitario.

Para el resto, queda establecer protocolos de seguridad derivados del *modus operandi* de los servicios de inteligencia. En 2011, el marido de Beyoncé, Jay-Z, grabó con Kanye West: se citaban con sus equipos creativos en hoteles y estudios de diferentes países; las grabaciones quedaban a cargo de dos o tres ingenieros de su confianza. El disco resultante, *Watch the throne*, fue directamente a iTunes antes de llegar a las fábricas de compactos y vinilos. Les funcionó, pero aseguran que no quieren repetir tan paranoica experiencia.

indebido. En realidad, las novedades se escapan antes de llegar a los medios.

El proceso de elaboración del pop actual es más multitudinario de lo que creemos, lejos del mito del creador solitario. Una canción de éxito puede requerir los esfuerzos de numerosos autores y productores. Estos, más sus técnicos de grabación y los responsables de masterización o remezclas, disponen de temas acabados o discos enteros antes incluso de que se entreguen a la independiente o multinacional que los pondrá en el mercado.

Se han tapado escándalos embañosos: se supo que el hijo de un directivo de Warner Music era el agujero por el que se difundían numerosos discos inéditos. Más frecuente, se trata de empleados anónimos: el becario que quiere resarcirse de verse obligado a labores humillantes o el melómano que alardea de proximidad a los grandes nombres.

Una vez que el máster va a fábrica o a las plataformas digitales, olvidarlo: se multiplican las posibilidades de fuga. Los sistemas actuales de distribución

priorizan unos puntos de venta sobre otros, con temas exclusivos y adelantos en fechas. Hay una ventana en la que esos lanzamientos son muy apetecibles. Y las motivaciones varían: desde el fundamentalista de la música-debe-ser-gratis al aprovechado que exige dinero a servicios de enlaces que desean aumentar su tráfico. Se han descubierto igualmente ocurrencias patológicas: raperos que pretendían sabotear los esfuerzos de un colega o artistas de la segunda división que ansiaban generar alboroto mediático. Otra cuestión es si el daño es tan

POLÈMICA JUDICIAL

NÚRIA MARTÍNEZ
BARCELONA

4-F: nou anys de lluita per canviar consciències

L'emissió del documental 'Ciutat morta' situa un cas oblidat a l'epicentre polític i mediàtic

Rodrigo Lanza, condemnat pel cas 4-F, s'ha vist desbordat per l'allau de reaccions que ha generat l'emissió del documental *Ciutat morta* al canal 33 el 17 de gener. Tot i que valora molt positivament els efectes que ha generat el documental, Lanza creu que només servirà per "despertar consciències". "Altres persones que hagin patit casos similars s'atreviran a denunciar-ho", afirma. L'emissió del documental i les conseqüències que ha generat han colpit la família Lanza, que han reviscut una història que creien enterrada. "No pensava que hi hauria tant d'interès en el documental. Personalment hi ha coses que creia que tenia superades, però no era així", relata. Avui fa nou anys dels incidents del 4-F en un teatre municipal ocupat, pels quals van ser condemnades nou persones, a qui es va relacionar amb l'agressió a un agent de la Guàrdia Urbana, al carrer Sant Pere Més Baix de Barcelona, que va quedar tetraplègic.

Una de les persones condemnades, Patricia Heras, es va suïcidar el 26 d'abril del 2011 durant un permís penitenciari. Uns anys després del 4-F, els agents Bakari Samyang i Victor Bayona, que havien declarat

Canvis

"Els nou anys de silenci són molt difícils de trencar", assegura Xapo Ortega

contra les persones detingudes, van ser declarats culpables de tortures i fals testimoni en un altre cas, i condemnats a dos anys i tres mesos de presó i a vuit anys i tres mesos d'inhabilitació. A més a més, als ex guàrdies urbans se'ls va concedir pensions d'invalidesa vitalícies d'entre 1.600 i 1.800 euros al mes.

"La gran victòria que hem aconseguit amb *Ciutat morta* és que ha tocat la consciència i la responsabilitat de tots", assegura el codirector del documental Xapo Ortega. Tot i que l'emissió del documental ha centrat l'agenda mediàtica les últimes setmanes, Ortega considera que des del punt de vista polític només s'han mostrat declaracions de bones intencions. "Els 9 anys de silenci són molt difícils de trencar", lamenta.

Qüestionar la versió oficial

Per la seva banda, el primer tinent d'alcalde, Joaquim Forn, afirma que l'Ajuntament ha complert amb tot el que van dir que farien. "Vam enviar el documental a la Fiscalia i farem el mateix si ens arriben més proves", reitera. A més, recorda que els serveis jurídics estan investigant el cas. Forn defensa que l'Ajuntament ja actua "complint l'lei" i que perquè s'hagi emès *Ciutat morta* "no han de canviar la manera de treballar". "És possible que arran de l'emissió la gent tingui menys confiança en determinades versions. Però que la gent es qüestionï les coses com a norma està bé, s'ha de qüestionar tot", expressa. Forn re-

marca que es tracta "d'un documental de part" i que cal "conèixer-ho tot". "La Guàrdia Urbana és un cos de policia democràtic i a vegades sembla que s'oblidi", insisteix Forn. Pel que fa a un possible sentiment creixent de desconfiança en la justícia, el vicepresident de la secció de dret penal del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Juan Carlos Zayas, considera que podria accentuar-se si la gent que no es dedica a això pensa que ha sigut "una condemna immescrida o un error".

Zayas apunta que "a la llarga cal un debat tranquil sobre fins a quin punt hi ha tendència a fer més cas a les declaracions de la policia que a la d'altres testimonis". "S'acostuma a pensar que un policia o un forense no té cap interès a perjudicar una persona que no coneix. En principi és cert, però quan hi ha proves molt evidents que ho contradueixen es podria revisar", reflexiona.

Concentracions

Diversos col·lectius han convocat una manifestació aquesta tarda a Barcelona i a diferents municipis de Catalunya en suport als condemnats del 4-F. L'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, va reclamar als organitzadors que es manifestin amb "ordre i civisme". "La gent té dret a manifestar-se, la democràcia és això, que cadascú expressi les seves posicions", va concloure.

Reaccions

Conseqüències del 4-F després de l'emissió del documental

Joaquim Forn

PRIMER TINENT D'ALCALDE

"L'Ajuntament de Barcelona ha complert amb tot el que va dir que faria per aclarir els dubtes sobre el cas 4-F"

Rodrigo Lanza

CONDEMNAT PEL CAS 4-F

"L'emissió del documental ha servit perquè altres persones que hagin patit casos similars s'atreveixin a denunciar-ho"

Juan Carlos Zayas

VICEPRESIDENT SECCIÓ DRET PENAL DE L'ICAB

"Caldria debatre fins a quin punt es fa més cas a les declaracions de la policia que a la d'altres testimonis"

Xapo Ortega

CODIRECTOR DE 'CIUTAT MORTA'

"La gran victòria és que l'emissió del documental ha tocat la consciència i la responsabilitat de tots"

Guardó
El documental 'Ciutat morta' ha rebut el premi Ciutat de Barcelona. En trobareu tota la informació a Cultura

REVIURE EL CAS NOU ANYS DESPRÉS

Després de l'emissió de *Ciutat morta* al canal 33, Rodrigo Lanza i Mariana Huidobro van exposar la seva posició en una roda de premsa al Col·legi de Periodistes. Ara per ara Lanza valora positivament els efectes que el documental ha generat. PERE VIRGILI

Juan Luis Cebrián, presidente ejecutivo de PRISA, e Irina Bokova, directora general de la Unesco, en la firma del acuerdo, el lunes en París. A la izquierda, José Luis Sainz, consejero delegado de PRISA; a la derecha, Ana Luiza Thompson-Flores, subdirectora general de prospectiva de la Unesco. / ERIC HADJ

La Unesco y PRISA se alían para apoyar la libertad de expresión

El acuerdo firmado promueve la mejora de la educación en Latinoamérica

CARLOS YÁRNOZ
París

La Organización de las Naciones Unidas para la Educación, la Ciencia y la Cultura (Unesco) y el grupo de comunicación PRISA, editor de EL PAÍS, suscribieron el lunes pasado en París un acuerdo marco para favorecer con acciones conjuntas por la libertad de expresión y la seguridad de los periodistas. Ambas partes se comprometen también a promover la expansión y la mejora de la educación en Latinoamérica.

El acuerdo se concretará en breve en iniciativas conjuntas con motivo del Día Mundial de la Radio, que se celebra el próximo día 13, o el Día Mundial por la Libertad de Expresión, el 3 de mayo. Asimismo, los firmantes cooperarán en acciones internacionales contra la impunidad o por la igualdad de género en los medios de comunicación. Los periódicos y emisoras de PRISA pro-

moverán y difundirán las iniciativas de la Unesco en esos ámbitos.

En el terreno educativo, el acuerdo entre la Unesco y PRISA se centra en Latinoamérica a través de la formación de los docentes, así como en la adecuada utilización de los recursos pedagógicos, el empleo de las tecnologías y la mejora de la evaluación y gestión educativas. En las próximas semanas, la alianza se traducirá en convenios concretos de la Unesco con Prisa Noticias, Prisa Radio y la editorial Santillana.

El convenio fue suscrito por la directora general de la Unesco, Irina Bokova, y el presidente ejecutivo de PRISA, Juan Luis Cebrián. Bokova destacó, en la sede parisina de su organización, el "mensaje común" en favor de la libertad de expresión y la importancia de que PRISA "se convierta en el primer grupo de comunicación aliado a la Unesco, cuya principal área de influencia es, además de España, todo el continen-

te latinoamericano". "Santillana, su editorial educativa, el diario EL PAÍS o las más de mil emisoras de PRISA Radio serán socios inestimables para formar docentes o abogar por la seguridad de los periodistas", dijo. Bokova re-

Cebrián destaca "el diálogo de culturas en momentos difíciles"

calcó la ventaja de suscribir un acuerdo con un grupo "con potencia para llegar a millones de personas que hablan español o portugués", porque las instituciones como la que dirige ya no pueden trabajar solo con los Gobiernos para lograr sus objetivos.

Por su parte, Cebrián señaló que "todo lo que sea impulsar el multilateralismo y la actividad de

la ONU también en el terreno de la cultura en un mundo tan fragmentado y complicado como el que estamos viviendo será importante, sobre todo, para la comunidad iberoamericana".

El acuerdo se ha firmado tres semanas después del atentado contra la revista satírica *Charlie Hebdo*. "La libertad de expresión forma parte del desarrollo cultural y educativo de los pueblos", comentó Cebrián al respecto. "El debate se ha recuperado ahora al ver la reacción del Papa y otros en relación con el atentado contra *Charlie Hebdo*. La Unesco puede contribuir mucho a eso que se ha denominado diálogo de culturas en momentos muy difíciles para la convivencia global".

Al acto de la firma también asistieron el consejero delegado de PRISA, José Luis Sainz, y el consejero delegado de PRISA Radio, Andrés Cardó, así como el embajador de España ante la Unesco, Juan Manuel de Barandica.

'The New York Times' ja té 910.000 abonats digitals

El diari va augmentar un 0,7% els ingressos el 2014, amb un total de 1.588,5 milions de dòlars gràcies a l'activitat digital

ISMAEL NAFRÍA
Barcelona

La decidida aposta per l'activitat digital que està realitzant el diari *The New York Times* va donant fruits. Ahir, la companyia editora del rotatiu novaiorquès va donar a conèixer els resultats econòmics de l'any passat, que va tancar amb un augment del 0,7% dels seus ingressos –1.588,5 milions de dòlars– i un total de 910.000 subscriptors digitals.

Fa gairebé quatre anys *The New York Times* va posar en marxa la seva oferta de subscripció digital, basada en un mur de pagament porós que permet que els usuaris puguin consultar un màxim de deu notícies al mes de manera gratuïta. Si volen llegir-ne més, s'han de subscriure. Des d'aleshores, l'augment del nombre de subscriptors ha estat constant cada trimestre, fins arribar el 31 de desembre passat als esmentats 910.000. Durant l'últim trimestre del 2014 el diari va sumar 35.000 subscriptors digitals més, i espera superar la xifra d'un milió de subscriptors digitals al llarg d'aquest any.

Les subscripcions digitals van reportar a *The New York Times* un total de 169,3 milions de dòlars d'ingressos el 2014, un 13,5% més que l'any anterior.

L'altra gran font d'ingressos derivats de l'activitat digital del

ANDREW HARRER / BLOOMBERG

Els continguts de *The New York Times*, en paper i a través d'una tauleta

Times és la publicitat. L'any passat els ingressos per publicitat digital van augmentar un 11,9%, fins a representar 182,2 milions de dòlars. La publicitat en l'edició impresa va caure un 4,7% el 2014, però aquesta caiguda va

La publicitat digital creix gràcies a la 'publicitat nativa' i els anuncis en vídeo i dispositius mòbils

quedar gairebé totalment esbandida per la millora en la publicitat digital. Així, el 2014, els ingressos publicitaris totals del *Times* van ser de 662,3 milions de dòlars, només un 0,7% menys

que l'any anterior. El conseller delegat del diari, Mark Thompson, va recalcar que era la millor dada publicitària des de l'any 2005.

La millora en la publicitat digital s'atribueix a la combinació de tres factors diferents: la introducció de l'anomenada 'publicitat nativa' (el format utilitzat pel *Times* es diu Paid Post i permet als anunciants oferir continguts similars als informatius, convenientment identificats com a publicitat) i el creixement de la publicitat en vídeo i mòbil.

El *Times* va tenir un benefici operatiu el 2014 de gairebé 92 milions de dòlars, un 41,1% inferior al del 2013, especialment per la inversió en l'oferta digital i els costos associats a la reducció de plantilla aplicada l'any

passat. El diari va eliminar un centenar de llocs de treball de la redacció mitjançant baixes incentivades i acomiadaments. La redacció del *Times* compta ara amb uns 1.250 professionals, una xifra similar a la que tenia fa dos anys.

Des de fa un parell d'exercicis *The New York Times* obté més ingressos per circulació (subscripcions i vendes) que per publicitat, cosa que no havia succeït des de la fundació del diari. El 2014, els ingressos per circulació van pujar fins a 836,8 milions de dòlars, un 1,5% més que el 2013.

Els ingressos per altres conceptes –sindicació de continguts, esdeveniments i comerç electrònic, entre d'altres– van créixer un 3,6% el 2014, fins a 89,3 milions de dòlars.●

Bertelsmann ultima dos grandes inversiones en Brasil

Prevé triplicar el negocio en emergentes hasta 1.000 millones

El grupo de comunicación Bertelsmann está ultimando los detalles de dos nuevos proyectos en Brasil. De hecho, los mercados emergentes son claves para la firma, con los que espera alcanzar unos ingresos de 1.000 millones de euros en tres años.

BIEL HUGUET ALBONS *Madrid*

Bertelsmann está firmando dos grandes inversiones en Brasil. El grupo ha comprado una empresa de *e-learning* (educación digital) y está creando un fondo en el segmento de la educación superior, en ciencias de la salud. Así lo avanzó ayer el presidente de Bertelsmann en España y Latinoamérica, Fernando Carro, en un desayuno informativo organizado por Esade. No pudo facilitar detalles por motivos de confidencialidad, pero aseguró que serán anunciados durante las próximas semanas.

El grupo de comunicación, de origen alemán, está centrando gran parte de sus esfuerzos en los mercados emergentes (Brasil, India, China y Latinoamérica), donde factura actualmente

Fernando Carro, presidente de Bertelsmann en España y Latinoamérica. I. ETXAMENDI

unos 300 millones de euros anuales y aspira a llegar a 1.000 millones en los tres próximos años. "El reto es salir de Europa y entrar en negocios que son nuevos para nosotros", declaró Carro.

Otra de las prioridades estratégicas de Bertelsmann es conseguir una mayor digitalización en cada una de sus áreas de negocio. El responsable señaló que su editorial

Penguin Random House ya es líder en publicaciones digitales y que el grupo no tiene una división de este tipo, "porque lo digital está en todos lados". El directivo añadió que Bertelsmann planea la adquisición de "negocios 100% digitales" y apuntó a la necesidad de un cambio de mentalidad en España para erradicar la piratería. "Los consumidores compran disposi-

tivos de lectura, pero no pagan por los libros electrónicos", afirmó.

Carro hizo hincapié en el cambio experimentado por el grupo de comunicación desde que Thomas Rabe fue nombrado responsable de Bertelsmann a nivel global en enero de 2012. La compañía empezó entonces a trabajar en su conjunto y dejó de consistir en "la suma de las estrategias de cada una de sus divisiones". En este sentido, el ejecutivo destacó que Bertelsmann en España "es muy desconocido porque siempre ha querido presentarse por sus marcas -*Muy Interesante*, *G+J* o *Plaza & Janés*". Además, el actual equipo directivo está conformado por profesionales de diferentes procedencias geográficas que amplían la visión del grupo a nivel global, y cuenta con mayor presencia de mujeres.

Pequeño homenaje a Lara

Carro recordó al recientemente fallecido presidente de Planeta y Atresmedia, José Manuel Lara. El responsable de Bertelsmann manifestó que el grupo está "encantado de colaborar con Atresmedia", del que posee una quinta parte, y recalcó que el sucesor de Lara será designado en las próximas semanas, tras "estos días de luto".

Venezuela acusa a ABC de promover una invasión extranjera

► Estados Unidos amplía sus sanciones contra funcionarios del chavismo

EMILI J. BLASCO
CORRESPONSAL EN WASHINGTON

El Gobierno de Venezuela ha acusado a ABC de estar propiciando una campaña mediática cuyo objetivo sería promover una «invasión extranjera» del país. La titular de Exteriores venezolana, Delcy Rodríguez, anunció el lunes que llevará ante los organismos internacionales a ABC y a los medios que se han hecho eco de la noticia publicada la semana pasada por este diario sobre las denuncias de narcotráfico vertidas contra el número dos chavista, Diosdado Cabello, por su exjefe de seguridad.

Las revelaciones del militar Leamsy Salazar, acogido en EE.UU. al programa de testigos protegidos, han sido recibidas por el Departamento de Estado norteamericano con la ampliación de sanciones contra funcionarios del chavismo, afectando también ahora a quienes sean responsables de corrupción.

«Todas las guerras imperiales han estado precedidas por una campaña mediática similar a esta, campañas sembradas de mentira que buscan presentar al mundo la justificación de una intervención», dijo Rodríguez al canal Ve-

Delcy Rodríguez

Fantasías

«Todas las guerras imperiales han estado precedidas por una campaña mediática similar a esta»

nevisión. Según la canciller, «las graves acusaciones de un medio de comunicación, cónsono con centros de poder económico y políticos imperiales», buscan debilitar las autoridades del país y «convertir Venezuela en un Estado fallido que propicie la invasión extranjera».

El Gobierno venezolano lamenta que

las informaciones internacionales se hayan centrado en dos áreas: la denuncia sobre la violación de derechos humanos, especialmente a raíz de las protestas de hace un año, cuya represión alcanzó la cuarentena de muertos, y ahora la denuncia sobre lo que es presentado como un narcoestado.

Precisamente a ese segundo campo amplió el lunes sus sanciones el Departamento de Estado. En diciembre, Barack Obama anunció el rechazo de visados y la congelación de bienes en EE.UU. de los funcionarios venezolanos que se destacaron en la represión de 2014. Ahora ese castigo se amplía también –como acción unilateral de la Casa Blanca, sin la presión del Congreso, como ocurrió el mes pasado– a responsables de corrupción, entre la cual el lavado de dinero proveniente del narcotráfico tiene especial importancia.

Más de treinta afectados

«Es un mensaje claro de que los violadores de derechos humanos, así como aquellos que se benefician de la corrupción política, y sus familiares, no son bienvenidos en Estados Unidos», señaló un comunicado de Jen Psaki, portavoz del Departamento de Estado. Las autoridades estadounidenses no han dado información sobre el número de funcionarios afectados. En cualquier caso, se estima que la primera ronda de sanciones se habría dirigido contra una treintena de personas; la segunda probablemente supera esa cifra.

elradar

Els periodistes Francesc Cruanyes i Cristina Puig en una foto promocional. ARA

TVE expedienta Francesc Cruanyes per col·laborar en premsa local

JUDIT MONCLÚS
BARCELONA

Televisió Espanyola (TVE) ha amonestat el periodista Francesc Cruanyes per col·laborar en publicacions d'àmbit local, al marge de la seva feina a l'ens públic, i li ha prohibit seguir-ho fent. El mateix periodista ho ha donat a conèixer a través del seu compte de Twitter i s'ha acomiadat de les seves seccions d'opinió al *Diari de Girona* i del setmanari *L'Empordà*, on col·laborava des de feia disset i trenta-sis anys, respectivament. Cruanyes ha aprofitat les seves últimes columnes d'opinió a les dues capçaleres gironines per agrair la confiança dels seus responsables i "la fe en el periodisme local" que mantenen. "Ara haig de plegar, em cominen a deixar de publicar amb una pistola al pit -és una metàfora!-. Vaig començar a fer-ho al segle XX. Al XIX cremaven

llibres. Al XVIII cremaven els escriptors. Al XXI, els contraris a la lliure expressió de les idees tenen maneres més sibil·lines de silenciar", ha acabat dient Cruanyes en els dos últims textos que ha publicat a *L'Empordà* i al *Diari de Girona*.

L'etapa de turbulències que viu TVE a Catalunya suma una polèmica més a les que han sortit a la llum durant els últims mesos. El novembre passat, el periodista Oriol Nolis va ser cessat com a presentador del *Telediario* del cap de setmana de La 1. A mitjans de gener, Nolis va passar a conduir *El debat de La 1*, l'espai d'actualitat que el primer canal de televisió espanyola emet en desconnexió per a Catalunya. Arran de la designació de Nolis, es va evidenciar l'acomiadament de la periodista Cristina Puig, que moderava la tertúlia fins llavors. TVE va al·legar un conflicte ideològic per justificar la destitució de Puig, que ha denunciat la cadena per aquest motiu. —

SGAE

La rueda de las televisiones, en el centro de la campaña electoral

J. M. CUÉLLAR MADRID

La Plataforma de Unidad Autoral (Plural) se presentó ayer como candidata a las elecciones que la Sociedad General de Autores Españoles (SGAE) celebrará el próximo 26 de febrero. Dicha plataforma tiene como cabeza visible al actual presidente de la Sociedad, José Luis Acosta, que hizo su puesta de largo con algunos de sus acompañantes de directiva: Miguel Hermoso (Audiovisuales); Manuel Aguilar e Iván García Pelayo (Pequeño Derecho) o Paloma Pedrero (Gran Derecho).

La candidatura se ha fijado como meta prioritaria, si es elegida por los socios de la SGAE, «garantizar, desde el primer consejo de dirección que se celebre, el cambio del valor actual de las franjas horarias y aplicar dicho cambio con carácter inmediato, además de vigilar que las televisiones no programen su repertorio de forma preferente», según palabras de Acosta.

La franja horaria de las televisiones se ha convertido en el primer caballo de batalla de la SGAE. Las cadenas pagan una especie de tarifa plana por el uso de todo el repertorio y así no discriminan entre la música que usan para su «prime time» y sus programas de madrugada. Aprovechando esta situación, en la que no se remunera de forma proporcional a la audiencia, las televisiones controlan a través de editoriales musicales (que ellas mismas han creado), hasta el 50 por ciento de la música emitida en la madrugada, beneficiándose de forma directa de dicho desequilibrio.

Optimizar los recursos

Acosta y su equipo quisieron salir al paso del rumor sobre un posible ERE en la SGAE. Aguilar señaló al respecto que «hemos hablado con el director financiero y no hay nada de eso, al menos por ahora. Como cualquier empresa no sabemos qué puede pasar en dos o tres años». Al respecto, Acosta apostilló que «en cualquier caso, de tener que hacerse, que no está nada claro, no sería un ERE, sino una reestructuración. Hay departamentos donde tenemos mucha gente y otros donde tenemos poca, por ejemplo, en controles de calle».

Sobre este punto, Plural quiso poner el acento del futuro de la SGAE. Según Acosta, «lo que necesitamos, y es algo prioritario, es recaudar más e ingresar más. Hay que optimizar nuestros recursos y en eso hay dos vías: un censo mayor, más agentes y explotar el ámbito digital, que está abierto y apenas explorado. Esto es fundamental».

Elena Arrieta recibió el premio de manos de Bingen Aranzabal, director general de BATZ.

Elena Arrieta, Premio Tecnalía

Expansión. Madrid

Elena Arrieta Palacio, redactora de EXPANSIÓN, ha sido galardonada con el VII Premio de Periodismo Tecnalía en su categoría de medios escritos. El premio, entregado el lunes en un acto celebrado en la sede de AZTI-Tecnalia en Derio (Bizkaia), cuenta con cuatro categorías diferentes: Medios Escritos, Radio, TV e Internet.

Elena Arrieta ganó su categoría por el reportaje *Nuevas tecnologías, la clave para rede-*

finir la economía, publicado en EXPANSIÓN, el 16 de mayo de 2013. En él se refleja que la digitalización de España ayudaría a reducir la elevada tasa de paro, crear empleo más cualificado y ganar en eficiencia y productividad. Tecnalía promueve este premio con la finalidad de reconocer e incentivar el trabajo de los profesionales que promueven y divulgan el conocimiento de la Investigación, la Innovación y el Desarrollo Tecnológico.

‘El Progreso’ premia Anxo Lugilde amb el Puro Cora

► El corresponsal de *La Vanguardia* a Galícia, Anxo Lugilde, és el guanyador de l'última edició del premi de periodisme Puro Cora que concedeix el diari *El Progreso* de Lugo i que en anteriors edicions va distingir professionals com Fernando Ónega, Manuel Rivas, Victoria Prego i Andrés Aberásturi. Amb aquest guardó dotat amb 10.000 euros, el jurat reconeix el caràcter de “referència” de les cròniques polítiques dominicals de Lugilde a *El Progreso*.

Anxo Lugilde

Nascut a Lugo el 1970 i criat a Barcelona, va començar a treballar el 1990 a *La Voz de Galicia*. És doctor en Història Contemporània i llicenciat en Periodisme i Polítics. Autor de diversos llibres sobre política i emigració, Lugilde acaba de publicar l'assaig, en llengua gallega, *De Beiras a Podemos. La política gallega en los tiempos de la troika*, en el qual relata l'experiència de Pablo Iglesias com a assessor de Xosé Manuel Beiras en les autonòmiques del 2012. / Redacció

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/02/15	CAMARADERIA Els dos periodistes van compartir una visió esperançada de l'ofici. / Ara Cat	21	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
04/02/15	¿Cuánto tiempo dedican los periodistas a las Redes Sociales? / PRNoticias	23	1
04/02/15	Esclaus del clic i del morbo / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	24	1
04/02/15	El CAC recupera els ajuts a projectes i la dotació del premi a la investigació / Comunicació 21	25	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

CAMARADERIA Els dos periodistes van compartir una visió esperançada de lofici.

Miércoles, 4 de febrero de 2015

Els dos periodistes debaten l'impacte de les noves tecnologies i com afecta la producció d'informació ÀLEX GUTIÉRREZ Barcelona | Actualitzada el 04/02/2015 00:00 Tots dos van ser referents d'un mitjà tradicional -la ràdio en el seu cas- i ara han tornat a convertir-se en noms imprescindibles del nou periodisme gràcies a plataformes digitals. Iñaki Gabilondo i Antoni Bassas van compartir la seva visió sobre l'avenir del vell ofici d'explicar coses amb un públic que omplia a vessar la sala del CaixaForum, on se celebrava un nou lliurament del cicle #Futur, organitzat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya. Més continguts de Mèdia

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

¿Cuánto tiempo dedican los periodistas a las Redes Sociales?

Miércoles, 4 de febrero de 2015

Los periodistas parecen estar ya cansados de las Redes Sociales, o por lo menos es el caso de los profesionales británicos, cuya dedicación al Social Media ha descendido desde 2012 situándose en un máximo de dos horas diarias, según el Estudio de Periodismo Social 2015, publicado por Cision y Canterbury Christ Church University. En concreto, el análisis muestra que el 17,6% de los periodistas encuestados el pasado año dijo que eran activos en las Redes Sociales destinando entre dos y cuatro horas diarias, un porcentaje inferior al 22,6%, de 2013 y al 32,4%, de 2012. No obstante, más de la mitad de los profesionales británicos reconoció que el Social Media era esencial para su trabajo, un porcentaje más elevado con respecto a los años anteriores. Asimismo, un 57,7% reconoció que las Redes Sociales ayudaban en su productividad. Seguiremos Informando

Esclaus del clic i del morbo

Miércoles, 4 de febrero de 2015

Qui ara us escriu ja tenia enllestit un article que parlava de portades patrocinades per bancs vermells i deditors difunts blanc-i-blaus. Però, a l'últim moment, ha decidit eliminar-lo i començar-ne un de nou, irat descoltar la mateixa frase una vegada i una altra, durant els últims dies: Jo, a aquests, ja no mels crec. A aquests no es refereix a la casta. Tampoc als líders de Podemos. Ni als fiscals del cas Gürtel, ni a la junta del Barça ni als envasadors de patates fregides (que omplen les bosses daire i les fan pagar com si estiguessin plenes fins dalt). Aquests aquests som nosaltres, els periodistes. En aquests darrers anys, el prestigi del col·lectiu sha erosionat fins al punt d'arribar a un descrèdit gairebé absolut. Fins a l'extrem que la professió sigui una de les menys valorades per la societat. I tot, per culpa del negoci del clic, de les pàgines vistes i de la seva posterior traducció en ingressos publicitaris. És cert que la immediatesa desgasta i que el periodisme té un cost. Però on estan els límits entre informació i porqueria? On queda el nostre compromís amb el lector i amb la qualitat del producte que oferim? Em dol escriure-ho, però tinc la sensació que hem sacrificat tota la nostra reputació a canvi dunes quantes visites més al final de la setmana. I mira, qui dia passa, any que empeny, fins que es desencanti l'últim lector. Intentem fer un exercici d'empatia amb laudència. Quina cara creieu que li queda a la gent quan, una vegada i una altra, entra a les webs dels diaris més seriosos i veuen que el titular era només un esquer per entrar a llegir una notícia totalment irrellevant i que, en alguns casos, ni té a veure amb el contingut real de la informació? Ens hem convertit en esclaus del clic i del morbo, en venedors d'informació ambulants, especialitzats a regatejar al lector i a estafar-lo en el titular perquè pugui una visita més al comptador. Ens noblidem, però, que quan nosaltres ens sentim estafats per un dentista, un carnisser o un adroguer, no tornem mai més.

El CAC recupera els ajuts a projectes i la dotació del premi a la investigació

Miércoles, 4 de febrero de 2015

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya torna a destinar dotació econòmica a la recerca i la investigació. La setmana passada, l'ens regulador va obrir les convocatòries de la novena edició dels Ajuts a la recerca sobre comunicació audiovisual i de la 27a edició dels Premis CAC a la investigació sobre comunicació audiovisual. En ambdós casos el termini per presentar-los finalitza el 15 de maig. Pel que fa als ajuts a la recerca, el darrer cop que es van convocar va ser el 2010, i l'any següent van deixar d'atorgar-se a causa de les retallades pressupostàries que va patir el CAC. En el cas dels premis a la investigació, l'última convocatòria que va comptar amb una dotació econòmica també va ser la del 2010, i les tres següents als guanyadors se'ls va lliurar un diploma. Els Ajuts a projectes de recerca s'atorguen amb l'objectiu de promoure la realització de treballs d'investigació originals en matèria audiovisual elaborats des de qualsevol àrea de coneixement o disciplina, entre d'altres, la comunicació, el dret, l'economia, la ciència política, la sociologia, etc. Els projectes han de versar sobre algun dels següents temes: el servei públic audiovisual en l'era digital; la promoció de serveis europees i de serveis sota demanda; tipologia i estructura dels mercats audiovisuals; la regulació de l'audiovisual en una perspectiva comparada; la violència masclista als mitjans audiovisuals i estereotips de gènere; la protecció dels menors d'edat i els serveis de comunicació audiovisual lineals i no lineals; els usos socials i l'educació en comunicació audiovisual; la garantia del pluralisme i la diversitat en la comunicació audiovisual. La dotació és d'un màxim de 20.000 euros bruts, amb un topall de 5.000 euros per projecte (en la convocatòria de 2010 era de 30.000 i 6.000 euros, respectivament). El termini per elaborar les recerques un cop adjudicades és d'un any. En el cas dels Premis CAC a la investigació, l'objectiu és distingir els treballs de recerca de qualitat sobre comunicació audiovisual realitzats de forma individual o col·lectiva que destaquin especialment, tant pel seu rigor metodològic com per les aportacions que siguin una novetat. Es poden presentar treballs sobre qualsevol temàtica vinculada als serveis de comunicació audiovisual (lineals o no lineals) en el sentit més ampli del concepte, amb independència del suport. Així mateix, els treballs es poden elaborar des de qualsevol disciplina o àrea de coneixement, com ara la comunicació, el dret, l'economia, la ciència política o la sociologia, entre d'altres. La dotació econòmica és d'un primer premi de 5.000 euros bruts i d'un segon de 20.000 (en la darrera convocatòria amb dotació, era de 7.000 i 3.000, respectivament).